372D0440

30.12.72 'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 'Αριθ. N 297/39

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1972

περί τροποποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 30-53 τῆς 2ας Μαΐου 1953 «περί ἀπηγορευμένων κατά τό ἄρθρο 60 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης πρακτικῶν, στήν κοινή ἀγορά ἄνθρακος καί χάλυβος»

(72/440/ΕΚΑΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητας Ἄνθρακος καί Χάλυβος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 2 μέχρι 5, 60 καί 63 παράγραφος 2,

τήν ἀπόφαση ἀριθ. 30-53 τῆς 'Ανωτάτης 'Αρχῆς, ὅπως ἐτροποποιήθη ἀπό τήν ἀπόφαση ἀριθ. 19/63 τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1963([1]),

Κατόπιν διαβουλεύσεως μέ τήν Συμβουλευτική 'Επιτροπή καί τό Συμβούλιο,

'Εκτιμώντας:

ὅτι τό ἄρθρο 60 παράγραφος 1 ἀπαγορεύει κάθε πρακτική πού εἰσάγει διακρίσεις καί συνεπάγεται ἐντός τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, τήν ἐφαρμογή ἀπό ἕνα πωλητή ἀνίσων ὅρων ἐπί συγκρισίμων συναλλαγῶν· ὅτι ἡ διάταξη αὐτή ὁρίζει, ὅτι θά καθορισθεῖ κάθε πρακτική πού ἐμπίπτει στήν ἀπαγόρευση αὐτή· ὅτι ἡ 'Ανωτάτη 'Αρχή τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἄνθρακος καί Χάλυβος καθόρισε μέ τήν ἀπόφαση ἀριθ. 30-53 τίς πρακτικές πού ἀπαγορεύονται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 60 παράγραφος 1·

ὅτι τό ἄρθρο 2 τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 30-53 ὅπως ἐτροποποιήθη ἀπό τήν ἀπόφαση ἀριθ. 1/54([2]) χαρακτηρίζει ὡς πρακτική πού εἰσάγει διακρίσεις τήν ἐφαρμογή ἀπό ἕνα πωλητή τιμῶν ἤ ὅρων πού ἀποκλίνουν ἀπό τούς προβλεπόμενους στόν τιμοκατάλογό του ἐφ' ὅσον ὁ πωλητής δέν δύναται νά ἀποδείξει, εἴτε ὅτι ἡ σχετική συναλλαγή δέν ἐμπίπτει στίς κατηγορίες τῶν συναλλαγῶν πού προβλέπονται ἀπό τόν τιμοκατάλογό του ἤ ὅτι οἱ ἀποκλίσεις ἐφαρμόζονται ὁμοίως ἐπί ὅλων τῶν συναλλαγῶν πού εἶναι συγκρίσιμες μεταξύ τους·

ὅτι διεπιστώθη, ὅτι ὁ ὁρισμός αὐτός τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν πρακτικῶν πού εἰσάγουν διακρίσεις παραλείπει οὐσιώδη στοιχεῖα τῆς ἀπαγορεύσεως· ὅτι φαίνεται ἑπομένως ἀναγκαῖο νά καθορισθεῖ σέ ποιές περιπτώσεις οἱ συναλλαγές πρέπει νά θεωροῦνται συγκρίσιμες καί σέ ποιές περιπτώσεις οἱ ὅροι πρέπει νά θεωροῦνται ἄνισοι·

ὅτι ὁ ὁρισμός τῶν συγκρισίμων συναλλαγῶν πρέπει νά βασίζεται στόν προστατευτικό σκοπό τόν ὁποῖο ἐπιδιώκει ἡ ἀπαγόρευση τῶν πρακτικῶν πού εἰσάγουν διακρίσεις· ὅτι ἡ ἀπαγόρευση τῶν πρακτικῶν πού εἰσάγουν διακρίσεις ἀποβλέπει κυρίως στήν προστασία τῶν ἀγοραστῶν ἀπό τίς διακρίσεις πού εἶναι δυνατό νά προκύψουν ἀπό τήν ἐφαρμογή ἀνίσων τιμῶν καί ὅρων· ὅτι κατά συνέπεια εἶναι δικαιολογημένο νά καθορίζεται, γιά νά ἐκτιμηθεῖ τό συγκρίσιμο τῶν συναλλαγῶν, ἄν οἱ ἀγοραστές εὑρίσκονται σέ συγκρίσιμη θέση· ὅτι τοῦτο συμβαίνει ὅταν εἶναι ἀνταγωνιστές μεταξύ τους στήν διάθεση τῶν προϊόντων τους ἤ παράγουν τά αὐτά ἤ ἀνάλογα προϊόντα ἤ ἐκτελοῦν ἰσοδύναμα ἔργα στόν τομέα τῆς διαθέσεως· ὅτι συνεπῶς γιά νά εἶναι οἱ συναλλαγές συγκρίσιμες θά πρέπει νά ἀφοροῦν τά ἴδια ἤ ἀντίστοιχα προϊόντα καί νά μήν διαφέρουν οὐσιωδῶς ὅσον ἀφορᾶ τά εἰδικά χαρακτηριστικά τους, τά θεωρούμενα καθοριστικά στίς ἐμπορικές συναλλαγές· ὅτι οἱ συναλλαγές πού ἔχουν πραγματοποιηθεῖ σέ διαφορετικές περιόδους, δέν πρέπει νά θεωροῦνται συγκρίσιμες, ἄν ὁ πωλητής ἔχει στό μεταξύ μεταβάλει τίς τιμές ἤ τούς ὅρους πωλήσεώς του κατά τρόπο γενικό καί ὄχι μόνο ἐπί προσωρινῆς θάσεως·

ὅτι ὅσον ἀφορᾶ τό κριτήριο τῆς ἀνισότητος τῶν ὅρων, πρέπει νά παρατηρηθεῖ, ὅτι ἐφ' ὅσον οἱ ὅροι εἶναι συνάρτηση μόνο διαφορῶν σχετικά μέ τήν παροχή ὑπηρεσιῶν ἤ τόν διακανονισμό τῶν συναλλαγῶν, δέν πρέπει νά θεωροῦνται ἄνισοι· ὅτι ὅταν ὁ πωλητής παρέχει προθεσμίες πληρωμῆς περισσότερο εὐνοϊκές ἀπό τίς προθεσμίες πού ἐφαρμόζει γενικά, ὑπάρχει ἀνισότης ὅρων ἄν τό χορηγούμενο πλεονέκτημα δέν ἀντισταθμίζεται ἀπό αὔξηση τιμῶν·

ὅτι τά γεγονότα ἤ οἱ περιστάσεις πού δύνανται νά ἀποκλείσουν τό συγκρίσιμο τῶν συναλλαγῶν ἤ πού ἀποτελοῦν βασικά στοιχεῖα ἐκτιμήσεως γιά νά διαπιστωθεῖ ἡ ἰσότης τῶν ὅρων εἶναι κατ' ἀνάγκη γνωστά στίς

([1]) ΕΕ ἀριθ. 187 τῆς 24.12.63, σ. 2969/63.
([2]) ΕΕ ἀριθ. 1 τῆς 13.1.1954, σ. 217.

ἐπιχειρήσεις· ὅτι ἑπομένως πρέπει νά ἀπαιτηθεῖ ἀπό τίς ἐπιχειρήσεις νά φέρουν τό βάρος τῆς ἀποδείξεως·

ὅτι πρέπει νά συμπληρωθοῦν οἱ διατάξεις περί εὐθυγραμμίσεως μέ τίς χαμηλότερες τιμές παραδόσεως ἄλλων ἐπιχειρήσεων στήν κοινή ἀγορά· ὅτι σέ περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες δέν ὑπάρχει ὑποχρέωση δημοσιεύσεως δυνάμει τῶν κανόνων περί δημοσιεύσεως τῶν τιμῶν, ὅπως π.χ. γιά ὁρισμένα προϊόντα ἤ κατηγορίες ἀγοραστῶν, οἱ τιμές καί οἱ ὅροι οἱ ὁποῖοι ἐφαρμόσθηκαν πραγματικά ἀπό τόν ἀνταγωνιστή πρέπει νά ληφθοῦν σάν βάση τῆς εὐθυγραμμίσεως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Ἄρθρο 1

Τό ἄρθρο 2 τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 30-53 ἀντικαθίσταται ἀπό τά ἀκόλουθα ἄρθρα:

«*Ἄρθρο 2*

1. Ἀπηγορευμένη πρακτική κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 60 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης συνιστᾶ ἡ ἐφαρμογή ἀπό ἕνα πωλητή στήν κοινή ἀγορά, ἀνίσων ὅρων (ἄρθρο 4) σέ συγκρίσιμες συναλλαγές (ἄρθρο 3).

2. Ἡ προηγουμένη παράγραφος δέν ἐμποδίζει τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 60 παράγραφος 2 περίπτωση θ) τῆς συνθήκης καί τῶν ἀποφάσεων πού ἐλήφθησαν γιά τήν ἐφαρμογή του.

Ἄρθρο 3

1. Θεωροῦνται συγκρίσιμες κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 60 παράγραφος 1 οἱ συναλλαγές οἱ ὁποῖες:

α) συνάπτονται μέ ἀγοραστές:
   — πού εἶναι ἀνταγωνιστές,
   — ἤ πού παράγουν ὅμοια ἤ ὁμοειδῆ προϊόντα,
   — ἤ πού πληροῦν τήν ἴδια ἐμπορική λειτουργία,

θ) ἀφοροῦν ὅμοια ἤ ὁμοειδῆ προϊόντα,

γ) καί δέν διαφέρουν αἰσθητά κατά τά λοιπά οὐσιώδη ἐμπορικά τους χαρακτηριστικά.

2. Οἱ συναλλαγές δέν θεωροῦνται συγκρίσιμες κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 60 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ἄν κατά τό χρονικό διάστημα μεταξύ τῶν συναλλαγῶν, μεσολάβησε πάγια μεταβολή τῶν τιμῶν ἤ τῶν ὅρων πωλήσεως τοῦ πωλητοῦ.

Ἄρθρο 4

1. Δέν θεωροῦνται ἄνισοι ὅροι κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 60 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης, οἱ διαφορετικοί ὅροι πού ἐφαρμόζει ὁ πωλητής σέ συγκρίσιμες συναλλαγές, στό μέτρο πού λαμβάνονται ὑπόψη κατά τόν κατάλληλο τρόπο διαφορές κατά τίς παροχές ὑπηρεσιῶν ἤ τόν διακανονισμό τῶν συναλλαγῶν.

2. Ἡ παροχή ἀπό τόν πωλητή, χωρίς ἀντίστοιχη αὔξηση τῶν τιμῶν, προθεσμιῶν πληρωμῆς περισσότερο εὐνοϊκῶν ἀπό ἐκεῖνες πού ἐφαρμόζει γενικά σέ συγκρίσιμες συναλλαγές, ἀποτελεῖ περίπτωση ἐφαρμογῆς ἀνίσων ὅρων.

Ἄρθρο 5

Οἱ ἐπιχειρήσεις πού ἰσχυρίζονται, ὅτι οἱ συναλλαγές δέν εἶναι συγκρίσιμες (ἄρθρο 3) ἤ ὅτι οἱ ὅροι δέν εἶναι ἄνισοι (ἄρθρο 4), ὑποχρεοῦνται νά ἐκθέτουν τά γεγονότα καί περιστάσεις πού δικαιολογοῦν τοῦτο, κατόπιν αἰτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.»

Ἄρθρο 2

Τό ἄρθρο 3 τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 30-53 ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο ἄρθρο:

«*Ἄρθρο 6*

1. Ὅταν πωλητής εὐθυγραμμίζει τήν προσφορά του μέ τόν τιμοκατάλογο ἀνταγωνιστοῦ, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 60 παράγραφος 2 περίπτωση θ) τῆς συνθήκης, ἤ μέ τίς τιμές καί τούς ὅρους πωλήσεως πού πραγματικά ἐφαρμόζονται ἀπό ἀνταγωνιστή, ἐφ' ὅσον ἡ ὑποχρέωση δημοσιεύσεως τῶν τιμῶν ἔχει καταργηθεῖ ἤ περιορισθεῖ, συνιστᾶ ἀπηγορευμένη πρακτική, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 60 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης, ἡ ἐφαρμογή ἀπό τόν πωλητή ὅρων πού ἐξασφαλίζουν στόν ἀγοραστή πραγματική τιμή παραδόσεως στόν τελικό προορισμό κατώτερη ἀπό τήν τιμή στήν ὁποία ὁ ἀγοραστής θά ἦταν δυνατό νά ἀποκτήσει τά προϊόντα τοῦ ἀνταγωνιστοῦ.

2. Ἡ τιμή παραδόσεως στόν τελικό προορισμό πρέπει νά περιλαμβάνει πέραν τῶν τιμῶν καί τῶν ὅρων, τίς δαπάνες μεταφορᾶς, αὐξήσεις ἤ φορολογικές ἐπιβαρύνσεις πού βαρύνουν τόν ἀγοραστή, μεῖον τίς μειώσεις ἤ ἐπιστροφές τῶν ὁποίων ἀπολαύει.

3. Ὅταν ἕνας πωλητής εὐθυγραμμίζει τήν προσφορά του μέ τούς ὅρους πού προσφέρει ἐπιχείρηση ἐκτός Κοινότητος, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 60 παράγραφος 2 περίπτωση θ) τελευταῖο ἐδάφιο τῆς συνθήκης, ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καί 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Οἱ ἐπιχειρήσεις πού ἰσχυρίζονται ὅτι ἔχουν εὐθυγραμμίσει τήν προσφορά τους σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 60 παράγραφος 2 περίπτωση θ) μέ χαμηλότερη τιμή παραδόσεως ἀνταγωνιστοῦ στήν κοινή ἀγορά ἤ ἐπιχειρήσεως ἐκτός τῆς κοινῆς ἀγορᾶς, ὑποχρεοῦνται κατόπιν αἰτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, νά

ἀποδείξουν, ὅτι ἐπληροῦντο οἱ ὅροι εὐθυγραμμίσεως καί ὅτι ἐτήρησαν τίς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 μέχρι 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου κατά τόν ὑπολογισμό τῆς τιμῆς εὐθυγραμμίσεως.

Ὁ ὅρος πού ἀπαιτεῖται κατά τό ἄρθρο 60 παράγραφος 2 περίπτωση θ) τελευταῖο ἐδάφιο, εἶναι ὅτι ἡ εὐθυγράμμιση ἐπεβλήθη ἀπό τόν πραγματικό ἀνταγωνισμό τῆς ἐκτός τῆς Κοινότητος ἐπιχειρήσεως.»

Ἄρθρο 3

Τά ἄρθρα 4 καί 6 τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 30-53 καταργοῦνται. Τό ἄρθρο 5 λαμβάνει τήν ἀρίθμηση 7. Τό ἄρθρο 7 λαμβάνει τήν ἀρίθμηση 8.

Ἄρθρο 4

1. Τό ἄρθρο 8 τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 30-53 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

— στήν τελευταία φράση τῆς παραγράφου 1 νά προστίθενται οἱ λέξεις «ἤ τίς τιμές» μετά τίς λέξεις «τούς τιμοκαταλόγους» καί οἱ λέξεις «ἄρθρα 2 μέχρι 6» ἀντικαθίστανται ἀπό τίς λέξεις «ἄρθρα 2 μέχρι 7»,

— στήν παράγραφο 3 οἱ λέξεις «στήν Ἀνωτάτη Ἀρχή» ἀντικαθίστανται ἀπό τήν λέξη «στήν Ἐπιτροπή».

2. Τό ἄρθρο 8 ὅπως ἐτροποποιήθη λαμβάνει τήν ἀρίθμηση 9.

Ἄρθρο 5

1. Στό ἄρθρο 9 τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 30-53 οἱ λέξεις «ἄρθρα 2 μέχρι 6» ἀντικαθίστανται ἀπό τίς λέξεις «ἄρθρα 2 μέχρι 7».

2. Στό ἄρθρο 9 ὅπως ἐτροποποιήθη λαμβάνει τήν ἀρίθμηση 10.

Ἄρθρο 6

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Ἰανουαρίου 1973.

Τό κείμενο τῆς ἀποφάσεως ἀριθ. 30-53, ὅπως ἐτροποποιήθη ἀπό τήν παρούσα ἀπόφαση, θά δημοσιευθεῖ στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, τήν 22α Δεκεμβρίου 1972.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Ὁ Πρόεδρος

S. L. MANSHOLT